

Titel: Ottende Afsnit.

Citation: "Ottende Afsnit.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e29743/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Gjøres der Brug af Retsmidler mod Afgjørelsen af Straffespørgsmaalet, indbefattes Afgjørelsen af det borgerlige Retsskrav herunder, naar ikke det Modsatte udtrykkelig er udtalt.

Har Retten ikke taget Kravet under Paaskjendelse, er den Forurteede udelukkende henvisst til at gjøre dette gjældende ved en borgerlig Retssag, medmindre som Folge af et Retsmiddels Anvendelse en ny Hovedforhandling skal finde Sted.

§ 462.

Ling, der ere undtagne Noget ved en strafbar Handling eller ere Udbyttet af saadanne Ling, og som i Anledning af Straffesagen ere komne i Rettens Værg, har Retten i Embeds Medfør at udlevere den Forurteede, naar Sagen er endt ved upaaankelig Dom, selv om han ikke har paatalt sit Krav under Sagen, medmindre enten Tredeemand gjør paa Forbring paa Lingen, eller Straffelovens § 34 finder Anvendelse.

Udlevering for det nævnte Tidspunkt eller naar Sagen ender uden Dom, kan under tilsvarende Betingelser finde Sted, medmindre den Sigtede modfatter sig det.

Kjendes den Berettigede ikke, aflyses Lingen efter de hidtil gjældende Regler.

Ottende Afsnit.

Om Fuldblydelsen af Domme i Straffesager.

§ 463.

Politimesteren drager Ansvar for Straffedommes Fuldblydelse. Han staar herved under Statsanklagerens Overinsyn, forsaavidt Sagen hører under dennes Birketreds.

Bøder, som ere tillagte den Forurteede, og Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt ham, indbringes efter de i Lov om den borgerlige Retsspleie forestrevede Regler. Med Hensyn til Afsoning af den Del af uopskaarne Bøder, som ikke betales eller indkommer ved Eksekution, har den Forurteede at henvende sig til vedkommende Politimester.

§ 464.

Dystaar der med Hensyn til Dommens Fortolkning, Beregningen af Fængselsstraffe, som ere idømte eller træde istedetfor idømt Straf, eller andre Indsigelser af den Domsfældte Strid mellem denne og Statsanklageren eller Politimesteren, bliver Spørgsmaalet paa den Domsfældtes Begjæring at forelægge den Ret, som har afsagt Dom i Sagen i første Instans eller ifølge Paaanke i Henhold til § 400 ff., men uden at den af Statsanklageren eller Politimesteren anordnede Fuldblydelse af den Grund behøver at udsættes, medmindre Retten beslutter det. Mod Afgjørelsen, der træffes efter Reglerne i § 257, kan Besværing finde Sted.

Angaar Spørgsmaalet Identiteten af en undvegen Domsfældt og en senere paagreben Person, skal mundtlig Forhandling og Bevisførelse finde Sted i et offentligt Rettmøde i den Paagrebnes Nærværelse; Paaanke til Høiesteret kan i dette Tilfælde ske paa Grund af væsentlige Formfeil og medfører Hjemvisning, medens der ved Paaanke til Landretten maa finde ny Bevisførelse Sted; endvidere kan Andragende om Gjenoptagelse finde Sted, hvorved Grundbetingelserne i sjette Afsnit Kap. IV komme til Anvendelse.

§ 465.

Ingen Straffedom kan fuldblydes før Udløbet af den Frist, i hvilken Paaanke i Medfør af Loven staar aaben, medmindre Afskald paa Paaanke forinden er givet.

For Bødedomme, selv om de ei kunne paaanes, gjælder en Fuldbyrdesfrist af 3 Dage, som beregnes paa den i § 378 1ste Stykke angivne Maade. Er Bøden tillagt den Forurettede, er Fuldbyrdesfristen den i Lov om den borgerlige Retsspleie foreskrevne, hvilken ogsaa gjælder med Hensyn til Erstatning, som ved Straffedommen er tilkjendt.

§ 466.

Ingen Dødsdom maa fuldbyrdes, førend den af Justitsministeren har været Kongen forelagt, og Fuldbyrdesfristen af Kongen er bifaldet.

Den Landsret, som har affagt Dødsdommen, og Høiesteret, naar Dommen har været paaanes, skulle afgive Erklæring, hvorvidt der findes Grund til at anbefale den Domsældte til Benaadning. Erklæringen forelægges Justitsministeren, naar Paaanefristen er udløbet, eller Dommen er stadfæstet af Høiesteret.

§ 467.

Foruden den Udsættelse eller Standsning af en Straffedomms Fuldbyrdelse, som er eller kan blive Følgen af Paaanse eller Andragende om Sagens Genoptagelse, finder saadan Udsættelse eller Standsning fremdeles Sted:

- 1) naar en svanger Kvinde er dømt til Døden,
- 2) naar den, som skal udstaa Livsstraf, Frihedsstraf eller legemlig Straf, bliver affindig eller oversæltes af en heftig, livsfarlig Sygdom,
- 3) naar den, som skal udstaa Frihedsstraf eller legemlig Straf, er i en saadan legemlig Tilstand, at Fuldbyrdesfristen af Straffen eller af den Straf, som efter Omstændighederne (Straffelovens § 23) skulde træde i Stedet, ikke kan finde Sted uden livsvaerig Forværrelse af Tilstanden eller anden varig og betydelig Skade,
- 4) naar en umiddelbar Udsættelse af Straffen vilde medføre uforholdsmæssige Følger for den Paaagjældendes Velfærd eller væsentlige Ulemper for det Offentlige, kan Justitsministeren tilstede en kortvarig Udsættelse.

Naar den Ret, som har sældet Dommen, finder Grund til at indstille den Domsældte til fuldstændig Benaadning eller til at benaadnes med at lide Straf af en mildere Art, udsettes Straffens Fuldbyrdelse; det Samme gjælder, naar Ansøgning herom indgives af den Domsældte, forsaavidt ikke allerede tidligere en Ansøgning er aflaaet. Hvorvidt den alt begyndte Fuldbyrdelse af Straffen skal standses paa Grund af Ansøgning om Benaadning, afgjør Justitsministeren.

§ 468.

Hvorvidt en Domsældt, der ikke tidligere var fængslet, i det Tidrum, som forløber, førend Straffen kan fuldbyrdes, eller naar Fuldbyrdesfristen udjættes eller standses, bør hensættes i Baretægtsfængsel, afgjør Retten, jfr. § 225; herved finde da Reglerne i andet Afsnit om Fængsling Anvendelse med fornøden Lempelse. Paa lignende Maade finde Reglerne i andet Afsnit Kap. VI Anvendelse med Hensyn til Beslaglæggelse paa Gods for Domsfælinger og Erstatning, efterat Dom er gaaet.

Har den, som er dømt til Strafarbejde eller til Statsfængsel over 2 Aar, unddraget sig Straffens Fuldbyrdelse, kan Beslaglæggelse paa hans Formue her i Riget anordnes efter Reglerne om denne Forholdsregel i andet Afsnit Kap. IV. Er der efter Afgielsen af Straffedommen hængslet 10 Aar, kan Andragende til Retten herom kun stilles efter Justitsministerens Befaling. Foruden i de i § 199 Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde bortfalder Beslaglæggelsen, naar Benaadning finder Sted; fremdeles bortfalder den, naar 10 Aar ere hængslet efter Straffedommens Afgielse, medmindre Justitsministeren begjærer den vedligehold.

§ 469.

Ophæves en Straffedom ifølge Paaante, sommer det Baretægtsfængsel, som den Domsældte har været underkastet efter Afviselsen af den paaante Dom, i Betragtning ved den nye Straffedom, som maatte blive affagt i Sagen, efter Grundsaetningerne i Straffelovens § 58.

Det Samme gjælder, naar Straffedommen alene er paaantet i Anklagens Interesse, men Paaanten afvises eller Dommen stadfæstes; Afgjørelsen træffes efter Reglerne i § 464.

§ 470.

Naar der til Fuldbyrdselsen af en Straffedom bliver Spørgsmaal om den Domsældtes Paaagribelse, kunne de samme Forholdstregler anvendes, som ere hjemlede, naar Fængslingshjælpelse er affagt.

§ 471.

Bødestraffe, som ikke ere fuldbyrdsede, bortfalde ved den Domsældtes Død.

§ 472.

Med Hensyn til Hæskopreisning har det sit Forblivende ved Lov af 3 April 1868.

§ 473.

Døensaaende Regler finde med de af Forholdets Natur eller særlige Forskrifter følgende Bemyndigelser ogsaa Anvendelse ved Fuldbyrdselsen af Kjendelser, hvorved Retten har paalagt Vidner eller Andre Straf.

Er Befjæring ubeløst mod de i § 137, jfr. § 162, omtalte Kjendelser, kan Fuldbyrdselsen dog først finde Sted, naar Fristen til at fremsætte Begjæring om Kjendelsens Ophævelse i Forhold til § 138 er forløben, eller Retten har nægtet at efterkomme en saadan Begjæring.

Med Hensyn til Fuldbyrdselsen af de i §§ 147 og 163 ommeldte Bødepaaalag forholdes efter de almindelige Regler om Bøder, som paalægges af Dørighedsmyndigheder.

Niende Afsnit.

Om Omkostninger i Straffesager samt om Rettergangsboeder.

Kapitel I.

Om Omkostninger i Straffesager.

§ 474.

I Straffesager, som forfølges af en offentlig Myndighed, udredes Omkostningerne ved Sagens Behandling og Straffens Fuldbyrdselse af det Offentlige, med Forbehold af Ret til at faa dem erstattede efter nedenstaaende Regler.

Bederlag til valgte Forvarere og Udgifter i Anledning af Beviser, som den Sigtede fremskaffer uden Rettens Foranstaltning, vedkomme ikke det Offentlige, ei heller Bederlag til en bestemt Forvarer, som har strafaldet Krav paa Gødtjærelse af det Offentlige, samt Udgifter, der foranlediges ved Skrift, som en Trediemand foretager i sin Interesse.

Udgifterne for det Offentlige beregnes efter de foreskrevne Regler af vedkommende Statsanklager, Politimester, Dommer, Retsformand eller Ret.